

РЕШЕНИЕ

№ 41

гр. Айтос , 19.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – АЙТОС, III СЪСТАВ в публично заседание на шестнадесети юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **ИВАЙЛО КР. КЪНЕВ**

при участието на секретаря Росица Г. Марковска
като разгледа докладваното от **ИВАЙЛО КР. КЪНЕВ** Административно наказателно дело № 20212110200230 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на Р. Е. М., ЕГН *****, против Наказателно постановление (НП) № 21-0237-000081/20.05.2021 г. на Началник РУ към ОДМВР Б., РУ Айтос, с което на осн. чл. 174, ал.1, т.1 ЗДвП на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 500 лева и лишаване от право на управление на МПС за срок от 6 месеца, както и отнемане на 10 контролни точки на осн. Наредба № Из-2539 на МВР. Сочи, че изложеното в НП не съответствало на действително случилото се, че не е извършил посоченото деяние. Счита, че били нарушени имп.норми от ЗАНН относно процедурата по установяване на адм. нарушение и издаване на НП, както и че било нарушено правото му на защита, доколкото била налице разлика между отчетеното с техн.средство наличие на алкохол в кръвта и това, установено с лабораторното изследване след химичен анализ. Моли съдът да отмени атакуваното НП като незаконосъобразно.

Административно-наказващият орган (АНО), редовно призован, не се явява, не изпраща представител. Не изразява становище по жалбата.

Установява се, че на 29.4.21 г. в 18, 15 ч., в гр. А. по ул. *** в близост до кръстовище с ул. *** с посока на движение към ул. ***, се движил т. а. "****", с рег. № ***, управляван от жалбоподателя. Служители на ОД на МВР – Б., РУ - А., извършили проверка на водача чрез използване на техническо средство "Алкотест" Дрегер 7410 с фабр. № ARSM0174, което отчело 0. 68 промила съдържание на алкохол в издишания от жалбоподателя въздух. След като била установена концентрацията на алкохол, на жалбоподателя на място бил показан резултата, отчетен с техн. средство и издаден талон за кръвна проба за химичен анализ,

подписан от жалбоподателя, възползвайки се от възможността съдържанието на алкохол да бъде проверено и чрез провеждане на медицинско изследване. След взета кръвна проба и проведено медицинско изследване се установило, че концентрацията на съдържание на алкохол в кръвта на жалбоподателя е 0,71 промила, в удостоверение на което е приложеното заключение, съдържащо се в Протокол за химическа експертиза от ВЛ при БНТЛ към ОДМВР Б. - Л.-Б..

Посочената фактическа обстановка съдът възприема въз основа на отразеното в АУАН, както и от събраните по делото писмени доказателства и от показанията на актосъставителя И.И. и св. по акта – Д.Ж. и З.Ц. (полицейски служители на РУ на МВР – А.), които съдът изцяло кредитира и които я установяват по несъмнен начин в посочения смисъл.

Въз основа на АУАН е издадено обжалваното НП, в което по идентичен начин са отразени установените обстоятелства относно мястото на нарушението, нарушителя, вида на автомобила, както и извършеното нарушение по ЗДвП, вкл. правното му основание. В атакуваното НП се сочи същата пр. квалификация на нарушението.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от легитимирано лице в срока по чл. 59, ал. 2 ЗАНН и съдържа необходимите реквизити, поради което е допустима. Съдът с оглед събраните по делото доказателства намира, че обжалваното НП следва да бъде потвърдено.

Административнонаказателното производство е било образувано в срока по чл. 34, ал.1 ЗАНН. АУАН е издаден от компетентен орган при спазване на чл. 42 ЗАНН, като жалбоподателя не е депозирал възражения срещу АУАН след запознаване с последния. НП е било издадено в шестмесечния срок по чл.34,ал.3 ЗАНН – от компетентен орган, като същото съдържа реквизитите по чл. 57 ЗАНН. Вмененото във вина на жалбоподателя нарушение е индивидуализирани в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава. Посочена е нарушената норма (чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП, съгласно който "На водача на пътно превозно средство е забранено: 1. да управлява пътно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда и/или след употреба на наркотични вещества или техни аналози"). Не са налице формални предпоставки за отмяна на обжалваното НП, понеже при реализиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. АНО да не е назначил втора контролна проба (при установена несъществена разлика между отчетеното с дрегера съдържание на алкохол в кръвта и това от лабораторното изследване), в настоящото производство бе извършена повторна експертиза на кръвната проба на жалбоподателя от друго вещо лице (В.Б.) – на осн. чл. 27, ал.3 от НАРЕДБА № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, чието заключение бе прието като доказателство

по делото, несъмнено установяващо съдържание на алкохол в кръвта в количество - 0,67 промила. Според настоящия състав не се констатира нарушение в процедурата по повторното химично изследване по чл. 27, ал. 3 от Наредбата, извършено по искане на жалбоподателя след издаване на НП. Извършването му в същата лаборатория не е процесуално нарушение, още повече, че е извършено от друг експерт, като в това производство водачът няма право на избор в коя точно лаборатория да се извърши изследването, респ. няма такава разпоредба, която да регламентира такова право (в този см. Решение № 174 от 8.02.2021 г. на АдмС - Б. по к. а. н. д. № 2558/2020 г.). В случая не се следва извършване на допълнителна експертиза, а и такава не е била поискана в производството, доколкото не са налице предпоставките на чл. 27, ал. 4 от Наредбата - отчетена разлика между първото и контролното, второ изследване, два пъти по-голяма от посочената в чл. 22, ал. 2 от Наредбата, поради което не е необходимо възлагане на изследване на контролната проба в друга лаборатория. Поради изложеното не е нарушено правото на защита на жалбоподателя.

По същество на спора - факта на извършеното нарушение и авторството са безспорно доказани (липсват каквито и да било доказателства в обратен смисъл). Разпоредбата на чл. 189, ал.2 ЗДвП предписва, че редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Презумпцията е оборима, а тежестта да опровергае установените с акта факти е на санкционираното лице. Поведението на жалбоподателя съставлява адм.нарушение, доколкото се установява, че същият в качеството на водач на МПС е управлявал последното с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 промила, установено по надлежния ред. Жалбоподателят е осъществил от обективна и субективна страна състава на вмененото му нарушение. Ето защо, правилно е водачът е бил санкциониран по чл. 174, ал. 1, т. 1 ЗДвП, а АНО правилно му е наложил санкция, съобразявайки размера ѝ, който е конкретно фиксиран от законодателя и не е оставен на преценка на АНО за индивидуализация.

Относно визираните в НП контролни точки за отнемане: Нормата на чл. 3, ал. 1 от Наредба № Из-2539/17.12.2012 г. сочи, че контролни точки се отнемат въз основа на влязло в сила наказателно постановление, а в ал. 2 се посочва, че при налагане на наказания за нарушенията, посочени в тази наредба, в наказателното постановление се отбелязват броят на отнетите и броят на оставащите контролни точки. Отнемането на контролни точки няма самостоятелен характер и действията на АНО по отбелязване на отнемането им е в зависимост от наличието на влязло в сила НП и наложеното с него наказание. Отнемането на контролни точки е предвидено единствено като средство за отчитане на установени нарушения, без да третира отнемането им като адм. наказание или принудителна административна мярка.

Относно разноските: Жалбоподателят следва да бъде осъден на осн. чл. 27, ал.3 от Наредбата и чл. 189 НПК вр. чл. 84 ЗАНН да заплати на БНТЛ по сметка на ОДМВР Б. сумата от 83,24 лв. – разноски за изготвената повторна СЕ.

Мотивиран от изложеното и на осн. чл.63 ЗАНН Айтоският районен съд,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 21-0237-000081/20.05.2021 г. на Началник РУ към ОДМВР Б., РУ А., с което на Р. Е. М., ЕГН ***** на осн. чл. 174, ал.1,т.1 ЗДвП е наложена глоба в размер на 500 лева и лишаване от право на управление на МПС за срок от 6 месеца, както и отнемане на 10 контролни точки на осн. Наредба № Из-2539 на МВР.

ОСЪЖДА Р. Е. М., ЕГН ***** да заплати по сметка на ОД на МВР-гр. Б. сумата от 83,24 лв. – разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Административен съд - Б. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Айтос: _____